

УДК 342.9:351.74/.76(477)

DOI: <https://doi.org/10.31470/2786-6246-2026-17-87-96>

Когут Іван, доктор філософії з права, старший викладач кафедри кримінального права та процесу Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова

Kohut Ivan, PhD in Law, Senior Lecturer at the Department of Criminal Law and Procedure at Leonid Yuzkov Khmelnytskyi University of Management and Law

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-9900-2273>

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ МІЖВІДОМЧОЇ ВЗАЄМОДІЇ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ЯК СКЛADOVA МЕХАНІЗМУ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

LEGAL REGULATION OF INTERAGENCY COOPERATION BETWEEN LAW ENFORCEMENT AGENCIES AS A COMPONENT OF THE PUBLIC ADMINISTRATION MECHANISM IN UKRAINE

Анотація. Статтю присвячено дослідженню сучасного стану правового регулювання міжвідомчої взаємодії правоохоронних органів в Україні та визначенню напрямів його вдосконалення. Встановлено, що нормативне забезпечення такої взаємодії має багаторівневий, диференційований і фрагментарний характер. Такі положення містяться в Конституції України, Кримінальному процесуальному кодексі України, спеціальних законах про правовий статус правоохоронних органів, а також у відомчих і міжвідомчих нормативно-правових актах. Проаналізовано регулювання координаційної діяльності прокуратури, взаємодії Національної поліції України, Служби безпеки України, Національного антикорупційного бюро України, Бюро економічної безпеки України та Державного бюро розслідувань з державними органами. Особливу увагу приділено нормам кримінального процесуального й оперативно-розшукового законодавства та спеціальним механізмам спільної діяльності у сферах протидії організованій злочинності й тероризму. З'ясовано, що законодавство не містить єдиного визначення міжвідомчої взаємодії правоохоронних органів, уніфікованої термінології, загальних принципів і єдиного порядку спільного планування, прийняття узгоджених рішень, інформаційного обміну, документування результатів і контролю за їх виконанням. Наголошено, що відсутність системного підходу спричиняє неоднаковість правозастосовної практики, дублювання повноважень, складність визначення меж компетенції та залежність практичної співпраці від підзаконного регулювання. Запропоновано рамкове закріплення поняття, принципів, суб'єктів і форм міжвідомчої взаємодії, визначення вимог до створення міжвідомчих слідчих, оперативних і робочих груп, планування та оцінювання результативності їхньої діяльності. Обґрунтовано необхідність уніфікації електронного обміну даними, сумісності державних інформаційних систем, визначення режимів доступу до інформації та гарантій захисту персональних даних.

Ключові слова: міжвідомча взаємодія, правоохоронні органи, правове регулювання, координація, співробітництво, правоохоронна діяльність, законодавство, державне управління, національна безпека.

Abstract. The article is devoted to examining the current state of legal regulation of interagency interaction among law enforcement agencies in Ukraine and identifying the main directions for its improvement. It has been established that the regulatory framework governing such interaction is

multilevel, differentiated, and fragmented. The relevant provisions are contained in the Constitution of Ukraine, the Criminal Procedure Code of Ukraine, special laws determining the legal status of individual law enforcement agencies, as well as departmental and interdepartmental regulatory legal acts. The study analyses the legal regulation of the coordinating activities of the prosecution service and the interaction of the National Police of Ukraine, the Security Service of Ukraine, the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine, the Economic Security Bureau of Ukraine, and the State Bureau of Investigation with other public authorities. Particular attention is paid to the provisions of criminal procedural and operational-search legislation, as well as to special mechanisms of joint activity in the fields of combating organised crime and terrorism. It has been found that Ukrainian legislation does not provide a unified definition of interagency interaction among law enforcement agencies, standardised terminology, common principles, or a uniform procedure for joint planning, adoption of coordinated decisions, exchange of information, documentation of results, and supervision over their implementation. It is emphasised that the absence of a systematic approach leads to inconsistencies in law enforcement practice, duplication of powers, difficulties in determining the limits of competence, and excessive dependence of practical cooperation on subordinate legislation. The article proposes the framework legislative consolidation of the concept, principles, subjects, and forms of interagency interaction, as well as the establishment of requirements for the formation of interagency investigative, operational, and working groups, the planning of their activities, and the assessment of their effectiveness. The necessity of standardising electronic data exchange, ensuring the interoperability of state information systems, determining legal regimes of access to information, and providing guarantees for the protection of personal data is substantiated.

Keywords: interagency interaction, law enforcement agencies, legal regulation, coordination, cooperation, law enforcement activity, legislation, public administration, national security.

Постановка проблеми. Ефективність діяльності правоохоронних органів значною мірою залежить від узгодженості їхніх дій, оперативного обміну інформацією, чіткого розподілу повноважень і спроможності спільно реагувати на загрози правопорядку. Ускладнення структури злочинності, поширення організованої та транснаціональної злочинності, кіберзлочинності й інших сучасних форм протиправної діяльності. Водночас її результативність безпосередньо залежить від належного правового регулювання, яке має забезпечувати визначеність компетенції суб'єктів, погодженість процедур, координацію спільних заходів та ефективний інформаційний обмін.

Правове регулювання міжвідомчої взаємодії правоохоронних органів в Україні здійснюється нормами різної галузевої належності та юридичної сили, закріпленими у законах, підзаконних нормативно-правових актах, міжвідомчих наказах, інструкціях, положеннях і спільних організаційно-розпорядчих документах. Така багаторівнева модель регулювання дає змогу враховувати особливості окремих напрямів правоохоронної діяльності, однак водночас створює ризики неузгодженості нормативних приписів, відсутності єдиного понятійного апарату, неоднакового визначення форм, принципів і процедур взаємодії, а також надмірної залежності практичної співпраці від відомчого регулювання. Недостатньо визначеними залишаються співвідношення між взаємодією, координацією та співробітництвом, межі компетенції учасників спільної діяльності, порядок прийняття узгоджених рішень, механізми інформаційного обміну та оцінювання результативності взаємодії. Зазначене зумовлює необхідність комплексного аналізу сучасного стану правового регулювання міжвідомчої взаємодії правоохоронних органів, виявлення наявних прогалин і суперечностей та обґрунтування напрямів формування цілісного, узгодженого й ефективного нормативно-правового механізму її забезпечення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Важливість дослідження правового регулювання міжвідомчої взаємодії правоохоронних органів підтверджується позиціями науковців щодо впливу якості нормативного забезпечення на результативність правоохоронної діяльності. Л.М. Дорофєєва звертає увагу на відсутність загального нормативно-правового акта, який визначав би порядок взаємодії правоохоронних органів, унаслідок чого відповідні питання лише частково врегульовуються спеціальними законами. Науковиця також пов'язує нечітке розмежування

повноважень із дублюванням функцій, конкуренцією правових норм і виникненням подвійної компетенції [1, с. 325–327]. В.Б. Пчелін та О.В. Пчеліна зазначають, що якість взаємодії впливає на результати правоохоронної діяльності, сприяє оперативному реагуванню на загрози, забезпеченню прав і свобод людини та зменшенню ризиків зловживання владними повноваженнями [2, с. 342–344, 346]. О.В. Назимко та О.В. Пискун наголошують, що реалізація взаємодії Національної гвардії України з військовими та правоохоронними органами потребує належного правового забезпечення, оскільки трансформація її функцій не завжди супроводжується відповідним оновленням нормативної основи. Науковці також звертають увагу на неврегульованість окремих напрямів такої взаємодії та необхідність визначення її основних форм і напрямів [3, с. 396–397]. Водночас комплексне дослідження системи правового регулювання міжвідомчої взаємодії правоохоронних органів досі залишається недостатньо розробленим.

Мета статті полягає у комплексному аналізі сучасного стану правового регулювання міжвідомчої взаємодії правоохоронних органів в Україні, виявленні наявних прогалин і суперечностей та обґрунтуванні основних напрямів удосконалення такого регулювання.

Виклад основного матеріалу. Правове регулювання міжвідомчої взаємодії правоохоронних органів становить систему взаємопов'язаних правових норм, якими визначаються суб'єкти такої взаємодії, їхня компетенція, принципи, форми та процедури спільної діяльності, порядок інформаційного обміну, прийняття й виконання узгоджених рішень, а також контроль за реалізацією спільних заходів. В Україні такі норми закріплені в Конституції України, Кримінальному процесуальному кодексі України, законодавчих актах, що визначають правовий статус окремих правоохоронних органів і регулюють спеціальні напрями правоохоронної діяльності, а також у підзаконних та міжвідомчих нормативно-правових актах.

Однією з проблем нормативного регулювання є відсутність єдиного законодавчого підходу до визначення системи правоохоронних органів. Так, у Законі України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» до правоохоронних органів віднесено, зокрема, органи прокуратури, Національної поліції, Служби безпеки України, органи Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи й установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю та інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції [4]. Водночас в інших нормативно-правових актах застосовуються поняття «органи правопорядку», «сили безпеки», «державні органи спеціального призначення з правоохоронними функціями», «органи досудового розслідування» та інші суміжні категорії. Відмінності у змісті та обсязі зазначених понять ускладнюють визначення кола суб'єктів міжвідомчої взаємодії та меж застосування правових норм, якими вона регулюється.

Конституційною основою міжвідомчої взаємодії є положення частини другої статті 19 Конституції України, відповідно до якої органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їхні посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, передбачені Конституцією і законами України [5]. Із цього положення випливає, що проведення спільних заходів, передавання інформації, створення міжвідомчих груп, розподіл завдань і прийняття узгоджених рішень повинні ґрунтуватися на належній правовій підставі. Наявність спільної мети сама по собі не може виправдовувати вихід відповідного органу або його посадових осіб за межі встановлених законом повноважень.

Загальні засади взаємодії суб'єктів сектору безпеки і оборони закріплено в Законі України «Про національну безпеку України». Відповідно до статті 12 цього Закону сектор безпеки і оборони складається з чотирьох взаємопов'язаних складових: сил безпеки, сил оборони, оборонно-промислового комплексу, а також громадян і громадських об'єднань, які добровільно беруть участь у забезпеченні національної безпеки. До його складу належать, зокрема, Міністерство внутрішніх справ України, Національна поліція України, Національна гвардія України, Державна прикордонна служба України, Служба безпеки України, Антитерористичний центр при Службі безпеки України та інші визначені законом органи. Інші державні органи та органи місцевого самоврядування

здійснюють функції із забезпечення національної безпеки у взаємодії з органами, які входять до складу сектору безпеки і оборони. Відповідно до статті 14 цього Закону координацію у сферах національної безпеки і оборони здійснює Рада національної безпеки і оборони України [6]. Водночас зазначені положення мають переважно установчий характер і не визначають єдиного порядку організації міжвідомчої взаємодії правоохоронних органів на оперативному, інформаційному та організаційному рівнях.

Окреме місце в системі правового регулювання посідає Закон України «Про прокуратуру». Відповідно до частини другої статті 25 цього Закону Генеральний прокурор, керівники відповідних прокуратур, їхні перші заступники та заступники згідно з розподілом обов'язків здійснюють координацію діяльності правоохоронних органів відповідного рівня у сфері протидії злочинності. Основною формою такої координації є проведення координаційних нарад із керівниками правоохоронних органів. Рішення координаційної наради є обов'язковим для виконання правоохоронними органами, зазначеними в ньому [7]. Деталізацію цих законодавчих положень здійснено в Порядку координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності, затвердженому наказом Офісу Генерального прокурора від 8 лютого 2021 р. № 28 [8].

Зазначений Порядок визначає засади підготовки та проведення координаційних нарад, прийняття і контролю за виконанням їхніх рішень, створення міжвідомчих робочих груп, проведення спільних заходів та здійснення інформаційно-аналітичної діяльності. Водночас його предмет обмежується координацією діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності. Така координація спрямована на узгодження діяльності правоохоронних органів відповідного рівня, однак не замінює їхньої безпосередньої взаємодії під час проведення спільних оперативних і процесуальних заходів, виконання доручень, розшуку осіб, використання інформаційних систем або реагування на конкретні загрози [8]. Отже, координація та взаємодія є взаємопов'язаними, але не тотожними правовими категоріями.

Закон України «Про Національну поліцію» закріплює загальне положення, відповідно до якого поліція у процесі своєї діяльності взаємодіє з органами правопорядку, іншими органами державної влади та органами місцевого самоврядування відповідно до законів та інших нормативно-правових актів. Зазначена норма створює загальну правову основу для здійснення взаємодії, однак не містить універсального переліку її форм, процедур та способів документування результатів, а також не визначає порядку прийняття і виконання узгоджених міжвідомчих рішень [9]. Конкретизація відповідних питань здійснюється переважно на підзаконному рівні та стосується окремих напрямів діяльності Національної поліції України.

Загальні засади взаємодії Служби безпеки України з державними органами, підприємствами, установами, організаціями та посадовими особами закріплено у статті 8 Закону України «Про Службу безпеки України». Стаття 17 цього Закону передбачає взаємодію Служби безпеки України з Управлінням охорони вищих посадових осіб України, правоохоронними та митними органами в порядку і на засадах, визначених законами, указами Президента України, а також прийнятими на їх основі актами Служби безпеки України та відповідного відомства [10]. Отже, Закон визначає загальну правову основу такої взаємодії, тоді як конкретні процедури спільної діяльності переважно встановлюються спеціальними та міжвідомчими нормативно-правовими актами.

Відносно деталізовану модель міжвідомчої взаємодії закріплено в Законі України «Про Національне антикорупційне бюро України». Статтею 19-1 цього Закону передбачено запровадження в центральних апаратах окремих правоохоронних органів посад осіб, до функціональних обов'язків яких належить взаємодія з Національним антикорупційним бюро України. Ця стаття також установлює загальні засади обміну оперативною інформацією щодо проведення спільних заходів і передбачає врегулювання порядку інформаційного обміну спільними нормативно-правовими актами. Статтею 19-2 визначено засади взаємодії Національного бюро з Національним банком України, Фондом державного майна України, Антимонопольним комітетом України, Національним агентством з питань запобігання корупції, органами охорони державного кордону, податковими й митними органами, органом державного фінансового моніторингу та

іншими державними органами [11]. Водночас практична реалізація значної частини зазначених положень залежить від прийняття спільних нормативно-правових актів і забезпечення сумісності відповідних інформаційних систем.

Закон України «Про Бюро економічної безпеки України» містить відносно деталізовані положення щодо взаємодії Бюро з органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами. Статтею 7 цього Закону передбачено здійснення інформаційного обміну, зокрема щодо проведення спільних заходів, безпосередній та автоматизований доступ до інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, видання спільних наказів, укладення міжвідомчих угод і протоколів, а також направлення письмових запитів про надання інформації [12]. Отже, законодавче регулювання взаємодії Бюро економічної безпеки України не обмежується загальними декларативними положеннями. Водночас конкретні технічні та організаційні процедури доступу до інформаційних ресурсів, передавання відомостей і проведення спільних заходів визначаються міжвідомчими угодами, спільними нормативно-правовими актами та протоколами інформаційної взаємодії.

Закон України «Про Державне бюро розслідувань» містить окремий розділ IV «Взаємодія Державного бюро розслідувань з іншими державними органами», положення якого конкретизовано у статті 22. Відповідно до цієї статті в центральних апаратах окремих правоохоронних органів запроваджуються посади осіб, до функціональних обов'язків яких належить взаємодія з Державним бюро розслідувань. Закон регулює обмін оперативною інформацією щодо проведення спільних заходів, передбачає прийняття спільних нормативно-правових актів з питань інформаційного обміну, визначає засади взаємодії Державного бюро розслідувань з Національним банком України, Фондом державного майна України, Антимонопольним комітетом України, Державною прикордонною службою України та іншими державними органами, а також передбачає можливість укладення меморандумів про співпрацю й обмін інформацією [13]. Таким чином, Закон містить відносно деталізовану нормативну модель взаємодії Державного бюро розслідувань, хоча окремі процедури її реалізації конкретизуються на рівні спільних нормативно-правових актів і міжвідомчих угод.

Правове регулювання взаємодії під час кримінального провадження здійснюється Кримінальним процесуальним кодексом України. Стаття 38 Кодексу визначає органи досудового розслідування, до яких належать органи, що здійснюють досудове слідство, та органи, уповноважені здійснювати дізнання. Досудове слідство здійснюють слідчі підрозділи Національної поліції України, органів безпеки та Державного бюро розслідувань, підрозділ детективів і підрозділ внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України, а також підрозділи детективів органів Бюро економічної безпеки України. Дізнання здійснюють підрозділи дізнання або уповноважені особи інших підрозділів Національної поліції України, органів безпеки, Бюро економічної безпеки України, Державного бюро розслідувань та Національного антикорупційного бюро України. Стаття 216 КПК України визначає підслідність кримінальних правопорушень відповідним органам досудового розслідування, а стаття 41 регламентує виконання оперативними підрозділами письмових доручень слідчого, дізнавача або прокурора щодо проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій [14]. Отже, КПК України визначає окремі процесуальні зв'язки між прокурором, слідчими, дізнавачами й оперативними підрозділами, однак не містить загального визначення міжвідомчої взаємодії та систематизованого переліку всіх її форм.

Під час дії воєнного стану частина четверта статті 39 Кримінального процесуального кодексу України надає керівнику органу досудового розслідування право своєю вмотивованою постановою, погодженою з керівниками відповідних органів досудового розслідування, утворювати міжвідомчі слідчі групи та визначати в їхньому складі старшого слідчого, який керуватиме діями інших слідчих [14]. Зазначена норма створює правову підставу для спільного розслідування кримінальних правопорушень слідчими різних відомств, однак її застосування обмежене періодом дії воєнного стану. Поза межами цієї спеціальної норми КПК України не встановлює універсального порядку

створення внутрішньодержавних міжвідомчих слідчих груп у звичайних умовах, за винятком інших спеціально врегульованих законом форм співпраці. Це звужує можливості системного використання відповідної форми під час розслідування складних багатоепізодних, організованих або транснаціональних кримінальних правопорушень.

Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність» визначає систему підрозділів, уповноважених здійснювати оперативно-розшукову діяльність, серед яких підрозділи Національної поліції України, Служби безпеки України, Державної прикордонної служби України, Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань, Бюро економічної безпеки України та інших органів. Пунктом 5 частини першої статті 7 цього Закону на оперативні підрозділи покладено обов'язок взаємодіяти між собою та з іншими правоохоронними органами, зокрема з відповідними органами іноземних держав і міжнародними антитерористичними організаціями [15]. Водночас Закон не встановлює єдиної міжвідомчої процедури спільного планування оперативно-розшукових заходів, погодження завдань і розподілу відповідальності між залученими підрозділами, інформаційного обміну та документування результатів саме спільної діяльності.

Спеціальні механізми міжвідомчої взаємодії передбачено законодавством у сферах протидії організований злочинності та тероризму. Закон України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» визначає систему державних органів, що беруть участь у відповідній діяльності, та закріплює окремі форми координації і співпраці між ними [16]. Закон України «Про боротьбу з тероризмом» визначає систему суб'єктів боротьби з тероризмом, повноваження Антитерористичного центру при Службі безпеки України та засади координації дій відповідних органів [17]. Положення про Антитерористичний центр та його координаційні групи при регіональних органах Служби безпеки України конкретизує організацію діяльності Центру і його координаційних груп, їхні завдання та повноваження [18]. Таким чином, у цій сфері сформовано спеціальну організаційно-правову модель, у межах якої визначено координуючого суб'єкта та основні повноваження учасників взаємодії.

Значний обсяг правового регулювання міститься у відомчих і міжвідомчих нормативно-правових актах. Зокрема, наказом Міністерства внутрішніх справ України від 7 липня 2017 р. № 575 затверджено Інструкцію з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні [19]. Окремими актами визначено порядок використання правоохоронними органами України інформаційної системи Інтерполу [20], взаємодію Національного антикорупційного бюро України та Міністерства внутрішніх справ України щодо обміну інформацією про осіб, оголошених у розшук [21], взаємодію Служби безпеки України та Національної поліції України під час організації розшуку осіб [22], а також взаємодію органів прокуратури, Національної поліції України, Служби безпеки України, органів державного нагляду та спеціалізованих установ під час виявлення і розслідування кримінальних правопорушень проти довілля [23]. Наявність таких актів свідчить про поступове нормативне врегулювання окремих напрямів спільної правоохоронної діяльності.

Водночас відомче та міжвідомче регулювання не усуває загальних недоліків системи. Спільні накази та інструкції приймаються для врегулювання окремих напрямів діяльності й поширюються лише на визначене коло суб'єктів. Унаслідок цього однотипні процедури можуть регулюватися різними актами та передбачати неоднакові вимоги до строків передавання інформації, форм і способів направлення запитів, визначення відповідальних посадових осіб, документування спільних заходів і контролю за виконанням узгоджених рішень. Значна кількість спеціальних актів, відсутність їхньої належної систематизації та різний рівень деталізації нормативних положень ускладнюють визначення повного комплексу правил, які підлягають застосуванню в конкретних правовідносинах.

Висновки. За результатами дослідження встановлено, що правове регулювання міжвідомчої взаємодії правоохоронних органів в Україні має багаторівневий, диференційований і значною мірою фрагментарний характер. Відповідні положення закріплено в Конституції України,

Кримінальному процесуальному кодексі України, спеціальних законах, що визначають правовий статус правоохоронних органів, а також у відомчих і міжвідомчих нормативно-правових актах. Водночас законодавство не містить єдиного визначення міжвідомчої взаємодії правоохоронних органів, загальних принципів її здійснення та уніфікованої системи форм спільної діяльності.

Рівень деталізації правового регулювання залежить від статусу конкретного правоохоронного органу та напрямку його діяльності. Порівняно детально врегульовано координацію діяльності правоохоронних органів органами прокуратури, взаємодію Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань та Бюро економічної безпеки України з іншими державними органами, виконання доручень у кримінальному провадженні, а також діяльність суб'єктів боротьби з тероризмом. В інших випадках законодавство обмежується загальними положеннями, які конкретизуються переважно на підзаконному та міжвідомчому рівнях.

До основних недоліків чинного регулювання належать відсутність уніфікованої термінології та загального для всіх правоохоронних органів порядку спільного планування заходів, прийняття і виконання узгоджених рішень, документування результатів взаємодії, інформаційного обміну й оцінювання ефективності спільної діяльності. Наявні спеціальні процедури поширюються на окремих суб'єктів або окремі напрями правоохоронної діяльності, а тому не забезпечують єдності правового регулювання міжвідомчої взаємодії.

Удосконалення правового регулювання доцільно здійснювати шляхом рамкового законодавчого закріплення поняття, принципів, суб'єктів та основних форм міжвідомчої взаємодії правоохоронних органів. Доцільно також визначити загальні організаційні вимоги до створення міжвідомчих слідчих, оперативних і робочих груп, спільного планування, прийняття та виконання узгоджених рішень, документування результатів і контролю за реалізацією спільних заходів зі збереженням спеціального процесуального регулювання окремих видів такої діяльності. Окремої уваги потребують уніфікація електронного обміну даними, забезпечення сумісності державних інформаційних систем, визначення правових режимів доступу до інформації та захист персональних даних.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Дорофеева Л.М. Взаємодія митних та правоохоронних органів у питаннях протидії контрабанді. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2024. Вип. 85. Ч. 2. С. 322–328. DOI: 10.24144/2307-3322.2024.85.2.48.
2. Пчеліна О.В., Пчелін В.Б. Організація взаємодії під час досудового розслідування кримінальних правопорушень. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2025. Вип. 90. Ч. 4. С. 342–347. DOI: 10.24144/2307-3322.2025.90.4.49.
3. Назимко О.В., Пискун О.В. Окремі питання нормативно-правового забезпечення взаємодії Національної гвардії України з військовими та правоохоронними органами. *Право і суспільство*. 2025. № 3. Т. 2. С. 395–400. DOI: 10.32842/2078-3736/2025.3.2.53.
4. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів: Закон України від 23.12.1993 № 3781-XII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12> (дата звернення: 06.06.2026).
5. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80/> (дата звернення: 06.06.2026).
6. Про національну безпеку України: Закон України від 21.06.2018 № 2469-VIII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19> (дата звернення: 06.06.2026).
7. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18> (дата звернення: 06.06.2026).
8. Про затвердження Порядку координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності: наказ Офісу Генерального прокурора від 08.02.2021 № 28. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0028905-21> (дата звернення: 06.06.2026).
9. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 06.06.2026).
10. Про Службу безпеки України: Закон України від 25.03.1992 № 2229-XII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12>.
11. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14.10.2014 № 1698-VII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18> (дата звернення: 06.06.2026).

12. Про Бюро економічної безпеки України: Закон України від 28.01.2021 № 1150-IX. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1150-20> (дата звернення: 06.06.2026).
13. Про Державне бюро розслідувань: Закон України від 12.11.2015 № 794-VIII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-19> (дата звернення: 06.06.2026).
14. Кримінальний процесуальний кодекс України: Кодекс України від 13.04.2012 № 4651-VI. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 06.06.2026).
15. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18.02.1992 № 2135-XII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12> (дата звернення: 06.06.2026).
16. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон України від 30.06.1993 № 3341-XII. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3341-12> (дата звернення: 06.06.2026).
17. Про боротьбу з тероризмом: Закон України від 20.03.2003 № 638-IV. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15> (дата звернення: 06.06.2026).
18. Про Положення про Антитерористичний центр та його координаційні групи при регіональних органах Служби безпеки України: Указ Президента України від 14.04.1999 № 379/99. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/379/99> (дата звернення: 06.06.2026).
19. Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 07.07.2017 № 575. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17> (дата звернення: 06.06.2026).
20. Про затвердження Інструкції про порядок використання правоохоронними органами України інформаційної системи Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерпол: наказ Міністерства внутрішніх справ України, Офісу Генерального прокурора, Національного антикорупційного бюро України, Служби безпеки України, Державного бюро розслідувань, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 17.08.2020 № 613/380/93/228/414/510/2801/5. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0849-20> (дата звернення: 06.06.2026).
21. Про затвердження Порядку взаємодії Національного антикорупційного бюро України та Міністерства внутрішніх справ України щодо обміну інформацією з питань обліку осіб, оголошених у розшук: наказ Національного антикорупційного бюро України та Міністерства внутрішніх справ України від 24.04.2017 № 99-0/335. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0099886-17> (дата звернення: 06.06.2026).
22. Про взаємодію Служби безпеки України та Національної поліції України під час організації розшуку осіб: наказ Служби безпеки України та Міністерства внутрішніх справ України від 20.02.2025 № 54/112. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0317-25> (дата звернення: 06.06.2026).
23. Про затвердження Порядку взаємодії між органами прокуратури, Національної поліції України, Служби безпеки України, уповноваженими органами державного нагляду (контролю), державними спеціалізованими установами під час виявлення та здійснення досудового розслідування кримінальних правопорушень проти довілля: наказ Офісу Генерального прокурора, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України, Міністерства аграрної політики та продовольства України від 16.06.2022 № 94/363/150/226/356. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v094_905-22 (дата звернення: 06.06.2026).

REFERENCES

1. Dorofieieva, L.M. (2024). Vzaiemodiia mytnykh ta pravookhoronnykh orhaniv u pytanniakh protydyi kontrabandi [Interaction of customs and law enforcement agencies in combating smuggling]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriya: Pravo – Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series: Law*, 85(2), 322–328. <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.85.2.48> [in Ukrainian].
2. Pchelina, O. V., & Pchelin, V. B. (2025). Orhanizatsiia vzaiemodii pid chas dosudovoho rozsliduvannia kryminalnykh pravoporushen [Organization of interaction during the pre-trial investigation of criminal offenses]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriya: Pravo – Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series: Law*, 90(4), 342–347. <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.90.4.49> [in Ukrainian].
3. Nazymko, O.V., & Pyskun, O.V. (2025). Okremi pytannia normatyvno-pravovoho zabezpechennia vzaiemodii Natsionalnoi hvardii Ukrainy z viiskovymy ta pravookhoronnymy orhanamy [Certain issues of the regulatory and legal framework for interaction of the National Guard of Ukraine with military and law enforcement agencies]. *Pravo i suspilstvo – Law and Society*, 3(2), 395–400. <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2025.3.2.53> [in Ukrainian].
4. Pro derzhavnyi zakhyst pratsivnykiv sudu i pravookhoronnykh orhaniv [On state protection of court and law enforcement personnel]. (1993). Zakon Ukrainy vid 23.12.1993 No. 3781-XII. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12> [in Ukrainian].
5. Konstytutsiia Ukrainy [Constitution of Ukraine]. (1996). Zakon Ukrainy vid 28.06.1996 No. 254k/96-VR. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80/> [in Ukrainian].

6. Pro natsionalnu bezpeku Ukrainy [On the national security of Ukraine]. (2018). Zakon Ukrainy vid 21.06.2018 No. 2469-VIII. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19> [in Ukrainian].
7. Pro prokuraturu [On the Prosecutor's Office]. (2014). Zakon Ukrainy vid 14.10.2014 No. 1697-VII. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18> [in Ukrainian].
8. Pro zatverdzhennia Poriadku koordynatsii diialnosti pravookhoronnykh orhaniv u sferi protyidii zlochynnosti [On approval of the Procedure for coordinating the activities of law enforcement agencies in the field of combating crime]. (2021). Nakaz Ofisu Heneralnoho prokurora vid 08.02.2021 No. 28. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0028905-21> [in Ukrainian].
9. Pro Natsionalnu politsiiu [On the National Police]. (2015). Zakon Ukrainy vid 02.07.2015 No. 580-VIII. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> [in Ukrainian].
10. Pro Sluzhbu bezpeky Ukrainy [On the Security Service of Ukraine]. (1992). Zakon Ukrainy vid 25.03.1992 No. 2229-XII. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12> [in Ukrainian].
11. Pro Natsionalne antykoruptsiine biuro Ukrainy [On the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine]. (2014). Zakon Ukrainy vid 14.10.2014 No. 1698-VII. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18> [in Ukrainian].
12. Pro Biuro ekonomichnoi bezpeky Ukrainy [On the Economic Security Bureau of Ukraine]. (2021). Zakon Ukrainy vid 28.01.2021 No. 1150-IX. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1150-20> [in Ukrainian].
13. Pro Derzhavne biuro rozsliduvan [On the State Bureau of Investigation]. (2015). Zakon Ukrainy vid 12.11.2015 No. 794-VIII. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-19> [in Ukrainian].
14. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy [Criminal Procedure Code of Ukraine]. (2012). Kodeks Ukrainy vid 13.04.2012 No. 4651-VI. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> [in Ukrainian].
15. Pro operativno-rozshukovu diialnist [On operational-search activities]. (1992). Zakon Ukrainy vid 18.02.1992 No. 2135-XII. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12> [in Ukrainian].
16. Pro orhanizatsiino-pravovi osnovy borotby z orhanizovanoiu zlochynnistiu [On the organizational and legal foundations of combating organized crime]. (1993). Zakon Ukrainy vid 30.06.1993 No. 3341-XII. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3341-12> [in Ukrainian].
17. Pro borotbu z teroryzmozom [On combating terrorism]. (2003). Zakon Ukrainy vid 20.03.2003 No. 638-IV. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15> [in Ukrainian].
18. Pro Polozhennia pro Antyterorystychnyi tsentr ta yoho koordynatsiini hrupy pry rehionalnykh orhanakh Sluzhby bezpeky Ukrainy [On the Regulations on the Anti-Terrorist Center and its coordination groups at the regional bodies of the Security Service of Ukraine]. (1999). Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 14.04.1999 No. 379/99. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/379/99> [in Ukrainian].
19. Pro zatverdzhennia Instruksii z orhanizatsii vzaiemodii orhaniv dosudovoho rozsliduvannia z inshymy orhanamy ta pidrozdilamy Natsionalnoi politsii Ukrainy v zapobihanni kryminalnym pravoporushenniam, yikh vyiavlenni ta rozsliduvanni [On approval of the Instruction on organizing interaction between pre-trial investigation bodies and other bodies and units of the National Police of Ukraine in preventing, detecting and investigating criminal offenses]. (2017). Nakaz Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy vid 07.07.2017 No. 575. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17> [in Ukrainian].
20. Pro zatverdzhennia Instruksii pro poriadok vykorystannia pravookhoronnymy orhanamy Ukrainy informatsiinoi systemy Mizhnarodnoi orhanizatsii kryminalnoi politsii – Interpol [On approval of the Instruction on the use by Ukrainian law enforcement agencies of the information system of the International Criminal Police Organization – Interpol]. (2020). Nakaz Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy, Ofisu Heneralnoho prokurora, Natsionalnoho antykoruptsiinoho biuro Ukrainy, Sluzhby bezpeky Ukrainy, Derzhavnoho biuro rozsliduvan, Ministerstva finansiv Ukrainy ta Ministerstva yustytzii Ukrainy vid 17.08.2020 No. 613/380/93/228/414/510/2801/5. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0849-20> [in Ukrainian].
21. Pro zatverdzhennia Poriadku vzaiemodii Natsionalnoho antykoruptsiinoho biuro Ukrainy ta Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy shchodo obminu informatsiiei z pytan obliku osib, oholoshenykh u rozshuk [On approval of the Procedure for interaction between the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine and the Ministry of Internal Affairs of Ukraine concerning the exchange of information on records of wanted persons]. (2017). Nakaz Natsionalnoho antykoruptsiinoho biuro Ukrainy ta Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy vid 24.04.2017 No. 99-0/335. Verkhovna Rada Ukrainy.

- Zakonodavstvo Ukrainy. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0099886-17> [in Ukrainian].
22. Pro vzaiemodiiu Sluzhby bezpeky Ukrainy ta Natsionalnoi politsii Ukrainy pid chas orhanizatsii rozshuku osib [On interaction between the Security Service of Ukraine and the National Police of Ukraine in organizing the search for persons]. (2025). Nakaz Sluzhby bezpeky Ukrainy ta Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy vid 20.02.2025 No. 54/112. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0317-25> [in Ukrainian].
23. Pro zatverdzhennia Poriadku vzaiemodii mizh orhanamy prokuratury, Natsionalnoi politsii Ukrainy, Sluzhby bezpeky Ukrainy, upovnovazhenymy orhanamy derzhavnoho nahliadu (kontroliu), derzhavnymy spetsializovanimy ustanovamy pid chas vyavlennia ta zdiisnennia dosudovoho rozsliduvannia kryminalnykh pravoporushen proty dovkillia [On approval of the Procedure for interaction among prosecution bodies, the National Police of Ukraine, the Security Service of Ukraine, authorized state supervision and control bodies, and state specialized institutions during the detection and pre-trial investigation of criminal offenses against the environment]. (2022). Nakaz Ofisu Heneralnoho prokurora, Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy, Sluzhby bezpeky Ukrainy, Ministerstva zakhystu dovkillia ta pryrodnykh resursiv Ukrainy ta Ministerstva aharnoi polityky ta prodovolstva Ukrainy vid 16.06.2022 No. 94/363/150/226/356. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v094_905-22 [in Ukrainian].

Історія статті / Article history:

Подано до редакції / Submitted to the editorial office (19.07.2026);

Прийнято до друку / Accepted for publication (10.09.2026);

Опубліковано / Published (10.10.2026)